

“ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ”

ਅੱਜ ਗਿਆਨ - ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ - ਚੰਦਰਮਾ ਆਪਣੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਸੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ - ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ, ਰੂਹਾਨੀ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਤਾਰੇ ਵੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਸਿਤਾਰੇ, ਗਿਆਨ - ਸਿਤਾਰੇ, ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਸਿਤਾਰੇ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਤਾਰੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਸਿਰਫ ਸੂਰਜ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਿਤਾਰੇ ਗਿਆਨ - ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ - ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਥੀ ਬਣ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ - ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦੂਰ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਵੀ ਹਨ। ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਥਾਨ ਬਦਲਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਸਥਿਤੀ ਬਦਲਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਪੁੰਛਲਤਾਰੇ ਵੀ ਹਨ ਮਤਲਬ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਉਂ, ਇਹ ਕੀ - ਇਹ ਪੁੰਛਣ ਦੀ ਪੁੰਛ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਮਾਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁੰਛਲਤਾਰੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਪੁੰਛਲਤਾਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਭਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਪੁੰਛਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਭਾਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਦਾ ਪੁੰਛ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਭਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕੰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਉਂ, ਕੀ, ਇਵੇਂ ਕਿਵੇਂ,... - ਇਹ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਮਾਰਕ ਦੀ ਕਿਉਂ ਦਾ ਪੁੰਛ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਫੌਰਨ ਭਾਰੀ ਬਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਖੁਦ ਪ੍ਰਤੀ, ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਕਈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਪੱਥਰ। ਪਰਮਾਤਮਾ - ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਦੋਂ ਨਿਸ਼ਚਾ, ਸੰਬੰਧ ਜਾਂ ਸਵ - ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਜਿਵੇਂ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਪਾਣੀ ਪਾਓ ਪਰ ਪੱਥਰ ਪਿਘਲੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਰੂਪ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਿਘਲੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਓ ਤਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪਾਓ ਪਰ ਬਦਲਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਗੱਲਾਂ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਪਰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਇਸ ਪਰਮਾਤਮਾ - ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਦੇ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਿਹੜਾ ਸਿਤਾਰਾ ਹਾਂ?

ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਿਤਾਰਾ ਹੈ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ। ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਮਤਲਬ ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਵਿੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਰਹੇ। ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੁਦ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਕਦੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ - ਇਹ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅੰਸ਼ - ਮਾਤਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਸਲੇਗਨ ਹੈ - ਸਫਲਤਾ ਜਨਮ - ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਫਲਤਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੀ ਹੈ ਬਿਨਾ ਮਿਹਨਤ, ਬਿਨਾ ਮੰਗਣ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ - ਖੁਦ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਫਲਤਾ, ਦੂਜਾ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ, ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਲੋਕਿਕ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਲੋਕਿਕ ਕੰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਵੈ ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ, ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ ਮਤਲਬ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਾਂ, ਸਮੇਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਕੇ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਸਥੂਲ ਕੰਮ ਜਾਂ ਅਲੋਕਿਕ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੰਮ ਮਤਲਬ ਦੋਨੋਂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਵਿਜਯੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਿਧਰੇ - ਕਿਧਰੇ ਪ੍ਰਫ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਪਰ ਉਹ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਉੱਨਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਫ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ, ਪ੍ਰਫ ਸਵਸਥਿਤੀ ਦੇ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਮਤਲਬ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਖੁਦ ਹੀ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ, ਉਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਨਹੀਂ ਗਾਏਗਾ ਪਰ ਜਿੰਨੀ ਸਫਲਤਾ ਉੱਨਾ ਨਮਰਚਿਤ, ਨਿਰਮਾਣ, ਨਿਰਮਲ ਸ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ (ਦੂਜੇ) ਉਸ

ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣਗੇ ਪਰ ਉਹ ਆਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਏਗਾ। ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਕਦੀ ਵੀ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਮਾਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਿੰਦੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ 'ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਬਿੰਦੀ' ਸਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਾਏ, ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਬਣਾਏ, ਸਮਰਥ ਬਣਾਏ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹੇਗਾ। ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਕਦੀ ਵੀ ਹੱਦ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਆਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੁਝ ਘੱਟ ਹੋਈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੋ ਜਾਏ - ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕਰਸ, ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਦੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲਤਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਪਰ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਕੇ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਵਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ? ਸਿਰਫ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ? ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣਨਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣ ਚਲਣਾ, ਸਾਹਮਣੇ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਕਦੀ ਦਿਲ ਸਿਖਸਤ... ਇਹ ਥੱਲੇ - ਉੱਪਰ ਹੋਣ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਜੇ ਜਿਆਦਾ ਥੱਲੇ - ਉੱਪਰ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਥਕਾਵਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਥਕਾਵਟ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਦਿਲਸਿਖਸਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਨਾਉਮੀਦਵਾਰ ਤੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਫਲਤਾ - ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਚੰਗਾ। ਸੁਣਾ - ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ? ਸਿਰਫ ਮਧੁਬਨ ਦਾ ਹਾਲ ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਸਾਰ ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਸਾਰੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ, ਨਵੇਂ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਕਲਪ ਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਤਿ ਪੁਰਾਣੇ ਵੀ ਹੋ। ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਨੂੰਧ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਬਹੁਤ ਉਮੰਗ ਰਿਹਾ ਨਾ। ਜਾਈਏ .. ਜਾਈਏ ਇੰਨਾ ਉਮੰਗ ਰਿਹਾ ਜੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਸੀ ਨਾ। ਕਿੰਨਾ ਕਿਹਾ - ਘੱਟ ਆਓ, ਘੱਟ ਆਓ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੇ ਸੁਣਿਆ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਹਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੰਨੇ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਸਭ ਸਹਿਜ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ? ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ? ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਰਿਹਾਸਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਨਾ? ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ? ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਾ, ਜੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਸਹਿਜ ਬਣਾਉਣਾ। ਜੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ 5000 ਵੀ ਸਮਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਮਤਲਬ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਤਾਂ 500 ਵੀ ਸਮਾਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਦਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਆਪਣਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਖਾ ਕੇ ਜਾਣਾ ਜੇ ਸਭ ਦੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਇਹ ਹੀ ਨਿਕਲੇ ਕਿ 5000 ਪੰਜ ਸੌ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਭ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਧੀਆ ਭਰਿਆ ਹੈ ਨਾ? ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ (ਪ੍ਰਮਾਣ - ਪੱਤਰ) ਅੱਛਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ, ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਤਾਲੀਆਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਰਹੇਗੇ। ਅੱਛਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਵੇਖੋ, ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇ ਵਾਰੀ ਮਿਲਣਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਵਿਆਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਗਿਆਨ - ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ - ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾਲ ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਨਮਰਚਿਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਇਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ - ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਦੇ ਸਰਵ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ - ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ ਚੰਦਰਮਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ ਸੰਪੰਨ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

"ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ"

ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਵਿਘਨ, ਵਿਜਯੀ ਰਤਨ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਵਿਘਨ ਆਉਣਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ ਵਿਘਨ ਹਾਰ ਨਾ ਖਿਲਾਏ। ਵਿਘਨਾਂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣਾ। ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਖੇਡ ਸਮਝ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਜੇਈ। ਤਾਂ ਵਿਘਨਾਂ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਜੱਦ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਥ ਹੈ ਤਾਂ ਘਬਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਕੱਲਾ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਘਬਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਘਬਰਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ, ਬਹਾਦਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਥ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵਿਘਨ ਘਬਰਾਏਗਾ ਜਾਂ ਆਪ ਘਬਰਾਉਂਗੇ? ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਘਨ ਕੀ ਹੈ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਵਿਘਨ ਖੇਡ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਵਿਘਨ ਅਨੁਭਵੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਹੈ। ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਬੀਜੀ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਰਵਿਘਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਬੁੱਧੀ ਬੀਜੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਤਾਂ ਵਿਘਨ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਬੀਜੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਵੇਗੀ। ਆਏਗਾ ਨਹੀਂ, ਚਲੀ ਜਾਏਗੀ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਾਥੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਵੇਗੀ। ਅਣਗਿਣਤ ਵਾਰੀ ਵਿਜਯੀ ਬਣੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਵਿਜਯ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਕੰਮ ਕਈ ਵਾਰ ਕੀਤਾ

ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਹਿਜ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਦੇ ਵਿਜੇਯੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਾਜੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ? ਮਾਤਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ? ਕਦੀ ਰੋਂਦੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਕਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਇਵੇਂ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਰੋਵੇਗੀ? ਬਹਾਦੁਰ ਹੋ। ਪਾਂਡਵ ਮਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰੋਂਦੇ? ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ - ਇਵੇਂ ਰੋਣਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰੋਂਦੇ? ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਵੀ ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਕੱਦ ਰਹਿਣਗੇ? ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨਾ ਮਾਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ, ਨਾ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰੋਣਗੇ। ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਇਸ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

(2) ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਬਗੀਚੇ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਰੂਹੇ - ਗੁਲਾਬ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਜਿਵੇਂ ਸਾਰੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਪੁਸ਼ਪ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਗੁਲਾਬ ਅਤੇ ਆਪ ਸਾਰੇ ਹੋ ਰੂਹੇ ਗੁਲਾਬ। ਰੂਹੇ ਗੁਲਾਬ ਮਤਲਬ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹੋਵੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਵਾਲੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਵੇਖੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਰੂਹ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ। ਆਪ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ। ਇਹ ਬਾਪ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਬਗੀਚਾ ਵੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਬਗੀਚੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿੰਗਾਰ ਰੂਹੇ ਗੁਲਾਬ - ਆਪ ਸਾਰੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲੀਆਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ।

ਅੱਜ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕੀਲਾਤ ਹਨ, ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰੂਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਭ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਹਨ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸਭ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫਲਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਕਦੀ ਇੱਕ, ਕਦੀ ਦੂਜਾ ਨਹੀਂ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ, ਚਾਂਸ ਲੈਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਜਾਵੇ। ਪਰਮਾਤਮ - ਬਗੀਚੇ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਸਮਝ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਕਿੰਨੀ ਮਿੱਠੀ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹੈ ਜਿਸ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੂੰ ਸਭ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ! ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਕਿੱਥੋਂ - ਕਿੱਥੇ ਤਕ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਜਰਾ ਵੀ ਕਿਧਰੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਮਿਕਸ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਓਰੀਜਨਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਤੋਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਚੱਲੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਚੱਲ ਹੋ? ਕੋਈ ਵੀ ਹਲਚਲ ਹਿਲਾਉਂਦੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੁਣਦੇ, ਵੇਖਦੇ ਥੋੜੀ ਵੀ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦੇ? ਜੱਦ ਨਥਿੰਗ - ਨਿਊ ਹੈ ਤਾਂ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਆਵੇ? ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹਲਚਲ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਕਿਉਂ, ਕੀ ਕਈ ਕਲਪ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ। ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਸਾਥੀ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬੇਪਰਵਾਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹਨ। ਸਭ ਫਿਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫਲਾਉਂਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸਭ ਵਿਘਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਭ ਚਿੰਤਕ ਅਤੇ ਸਵ ਚਿੰਤਕ ਭਵ:

ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਫਿ੍ਰਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਫਿ੍ਰਤੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਜਿਗਿਆਸਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਵਾਣੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਹਿਜ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਵ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਵਚਿੰਤਕ ਆਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਫ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵੈਭਵ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਫ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੱਦ ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਵਕਤ ਨੇੜੇ ਆਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਸਰਵ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਆਪੇ ਹੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।
